
Węgorzewo, st. XXIX, wykop 1, gm. loco, woj. warmińsko-mazurskie, AZP 15-73/-

Informator Archeologiczny : badania 34, 279

2000

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

Podobne wyniki prac odnotowano w wykopie 5 gdzie również odsłonięto oryginalne fragmenty lica muru i fundamentu skarpy wzmacniającej dostawionej do muru obronnego najprawdopodobniej w XVIII w. oraz nawarstwienia związanego z użytkowaniem terenu – bruk kamienny z XIX-XX w.

Badania zewnętrznego muru obronnego będą kontynuowane w momencie przystąpienia do prac konserwatorskich i restauracyjnych.

Materiały źródłowe znajdują się w Muzeum Historycznym m. st. Warszawy. Pełne wyniki badań będą publikowane w serii wydawniczej Archeologia dawnej Warszawy.

Węgorzewo, zamek, st. II, gm. *loco*, woj. warmińsko-mazurskie, AZP 15-73

patrz: późne średniowiecze

WĘGORZEWO, st. XXIX, wykop 1, gm. *loco*, woj. warmińsko-mazurskie, AZP 15-73/-

- skraj zabudowy miasta lokacyjnego - dawna ul. Kacza (XVIII-XX w.)

Nadzór archeologiczny, przeprowadzony od 23 maja do 21 czerwca przez mgr. Jerzego Marka Łapę (autor sprawozdania, Muzeum Kultury Ludowej w Węgorzewie). Przebadano powierzchnię 260,40 m².

Nadzorem archeologicznym objęto prace ziemne związane z założeniem instalacji komunalnych wokół budynku Towarzystwa Budownictwa Społecznego. Badaniami objęto liniowe wykopy o długości 226,80 m (260,40 m²). Teren badań podzielono na kilkanaście odcinków o długości uzależnionej od uwarunkowań inwestycyjnych.

Najstarsze zabytki odkryto na odcinku DE, gdzie na długości 6 m wystąpiła warstwa kulturowa o miąższości do 40 cm. Znajdowały się w niej również zabytki z materiałów organicznych (drewniane i skórzane części obuwia). Można ją datować na XVIII w.

Na odcinkach DE, EF, LŁ, ŁM, MN odkryto 59 drewnianych (sosnowych i dębowych) pali o ściętych górnych końcach, na których były posadowione fundamenty budynków XIX-XX w. Być może część pali wcześniej stanowiła drugi rząd (wewnętrzny) palisady miejskiej funkcjonującej w XVI-XVIII w. W dwóch miejscach pod kamiennie-ceglany narożnikami odsłonięto drewniane bezczki spełniające funkcję stabilizatorów gruntu (H'J, JL).

Fundamenty budynków zniszczonych w 1945 r. odkryto ponadto na odcinkach: GH (Lucia Schafer), AB, BD, DE (Martha Bergmann), JK, KL, LŁ, ŁM (Maschinen Fabrik Bergmann).

W ścianach wykopów, na odcinkach BD i H'J odsłonięto zewnętrzne ściany cembrowin nowożytnych prostokątnych studni.

Materiały i dokumentacja z badań są przechowywane w Muzeum Kultury Ludowej w Węgorzewie.

Wyniki badań zostały opublikowane w „Studia Angerburgica” t. V.

Badania związane z zakładaniem instalacji komunalnych zakończono.

WĘGORZEWO, st. XXIX, wykop 2, ul. Sienkiewicza 12, gm. *loco*, woj. warmińsko-mazurskie, AZP 15-73/-

- skraj zabudowy miasta lokacyjnego- Wola (XVIII-XX w.)

Wyprzedzające badania archeologiczne, przeprowadzone od 23 do 27 maja przez mgr. Jerzego Marka Łapę (autor sprawozdania, Muzeum Kultury Ludowej w Węgorzewie). Przebadano powierzchnię 180 m².

Nadzorem archeologicznym objęto prace ziemne związane z posadowieniem budynku mieszkalnego. Wykop miał wymiary 15 x 12 m.

W narożniku północnym oraz przy ścianie północno-zachodniej wykopu odsłonięto kamiennie-ceglane fundamenty (obiekt 1) wielorodzinnego budynku z przełomu XIX i XX w., rozebranego w 1996 r. Został on najprawdopodobniej posadowiony na fundamentach, na których stał wcześniejszy drewniany (?) budynek z XIX w. (końca XVIII w.?).